

SEX=БАЛЯСЫ

ЦЕЛА ЯК БІЗНЕС?

Вы ўжо паспелі адчуць усё хараство лета? Водпускі, паходы на пляж ці ўвогуле — паездкі на мора... Галоўнае, каб бліжэй да таго доўгачаканага сонейка! («Няхай заўсёды будзе лета! Няхай заўсёды будзе водпуск! Няхай заўсёды будуць грошы! Няхай пры іх буду я!») Яно, пашчотнае, нас ужо і сагрэла, і распранула. Але, як і ў любога медаля, тут ёсць і другі бок, што традыцыйна праяўляе сябе менавіта з павышэннем градуса навакольнага асяроддзя. Можа, канешне, выпадковасць, але мноства навін на адну тэму прыйшліся якраз на час, калі пацяплела і на нас засталася мінімум адзення. Як высветлілася, для некаторых нават ён — гэта занадта шмат. Чулі, што ў Лондане адкрылі рэстаран для голых кліентаў? Паўтараю, што ў Ланкам аголеных. Арганізатар праекта ўпэўнены, што пляжа і саўны некаторым ужо не хапае, трэба дадаць яшчэ і магчымасць «натуральнага прыёму ежы».

Фота Надзея БУЖАК.

Гатаваць ва ўстанове будуць без газу і святла, таму кухня плануецца пераважна вегетарыянская, унутры кліентаў чакаюць столікі-пянькі, бамбукавыя перагародкі і свечкі ў якасці альтэрнатывы лампам. Паўголеныя афіцыянткі будуць падаваць стравы на гліняных дошчачках і з ядомымі прыборамі. (Прыгавдаецца савецкі анекдот перыяду дэфіцыту. «У кавярні афіцыянтка падае заказ кліенту. «Вось ваша першая стравя, вось другая. А трэцяя, прабачце, няма. Хоць сама лажыся! — Тады дзве трэцяя!»). Рэстаран разлічаны ўсяго на 42 чалавекі, але на яго наведванне пададзена ўжо больш як 46 тысяч заявак! Вось толькі адна неспадзяванка: сэлфі ва ўстанове будуць пад забаронай,

усе гаджэты забяруць на ўваходзе. Цікава, колькі чалавек перадумае ісці ў рэстаран з гэтай прычыны? Бо зараз многіх хлебам не кармі — дай толькі «сябшк» зрабіць. А ў гэтым выпадку — яшчэ і ва ўсёй «красе» можна было б! Такое сэлфі дакладна не ва ўсіх будзе!

Ды што рэстаран? Увосень наступнага года павінен адбыцца першы ў свеце круіз для «дарослых». Судна выправіцца ў плаванне на тыдзень па Адрыятычным моры з заходам у порты Славеніі і Харватыі. Абцягаюць, што для ўдзельнікаў на борце будуць праходзіць правакацыйныя вечарынікі, тэматычныя гульні (баюся ўявіць, якія), кулінарныя спаборніцтвы (прыкладам рэстарана на веяла?). Асабліва падкрэсліваецца, што нашэнне адзення — не абавязковае. Пра сэлфі, дарэчы, нічога не згадваецца, уяўляецца, што потым чакае сеціва? А карыстальнікі яшчэ занепакоеныя лёсам экіпажа, маўляў, на іх што, з адзення татуіроўкі ў выглядзе цяльняшак будуць? («Сімпацыйныя хлопцы шкло ў машыне не таніруюць. ДА!».)

А ці чулі, да чаго дадумаліся ў Кітаі? На фоне рынку выдачы крэдытаў анлайн, які хутка расце, іх там пачалі выдаваць з асаблівым відам забеспячэння. У выпадку, калі пазычальнік не зможа своечасова ці цалкам выплаціць суму, крэдытор пагражае апублікаваць у сеціве ці даслаць яго бацькам... інтымныя фатаграфіі. Пішуць, што дзяўчаты-студэнткі (асноўныя пазычальнікі; пра хлопцаў, дзякуй богу, не паведамляюць) павінны сфатаграфавана аголенымі са сваім пашпартам. Як вам «асаблівы від забеспячэння»? Самае цікавае, ёсць мноства прыкладаў таго, што некаторыя крэдыторы прадаюць атрыманыя ад маладых пазычальнікаў інтымныя фатаграфіі нават пасля таго, як тыя цалкам пагасілі крэдыт. На што карыстальнікі сеціва трапілі адраагавалі фразай: маўляў, у нас такая форма крэдытаў немагчыма — была б процьма невяртаняў, бо многія і самі бясплатна ўсё выкладваюць...

Як відаць, цяпер цела напоўніцу выконвае функцыі плацежнага сродку. Такі сучасны банкаўскі тэрмінал, які заўсёды з табой. Так здарылася не сёння, проста дзякуючы сучасным тэхналогіям гэты працэс набыў адмысловыя, скажам так, формы. Але і тут трэба з розумам ставіцца да праблемы. Вось, напрыклад, наваспечаны мэр Лондана забараніў, як ён лічыць, сексісцкую рэкламу ў грамадскім транспарце. Гаворка пра тую, «што прымушае людзей саромецца свайго цела ці падпарадкоўвацца навязаным стэрэатыпам знешнасці». Кштальту рэкламы харчовых дабавак, у якой людзям задавалі пытанне: «Ці гатова тваё цела да пляжнага сезона?» На плакатах, якія так абуралі мэра, была выява мадэлі ў бікіні. І якая ў тым крамола? Аднак кіраўнік горада гне сваю лінію: маўляў, ён як бацька дваіх дзяўчат-падлеткаў вельмі занепакоены падобнага кштальту рэкламай, бо яна зневажае людзей, асабліва жанчын... («Я прыхільніца здаровага харчавання. — Ты ж жарэш усё без разбору! — А хіба гэта не здорава?!») Я, дарэчы, быў некалі на стажыроўцы ў Лондане, жыў у цэнтры горада. І звярнуў увагу на тое, што ў рэстаране гатэля нас абслугоўвалі самыя звычайныя жанчыны-негрычанкі, пра знешнасць якіх можна было б пажартаваць нахштальт «маё стройнае цела знесла бурнае пячэнне». Злавіў сябе на думцы, што ў нас у такім рэстаране афіцыянтамі абавязкова працавалі б даўганогія мадэлі.

...Што скажаш пра ўсю гэтую, без перабольшвання, маніякальную пагоно за ідэальнымі цэламі? Апошнім часам людзі ўсё больш клапоцяцца аб яго стане, забываючы пра стан душы. Але свет не робіцца лепшым толькі ад таго, што ў ім жывуць «ідэальныя» людзі, не гаворачы ўжо пра тых, хто «зрабіў сябе лепшымі». Такі востры клопат пра ўласнае цела, на жаль, ужо пераўтварыўся ў своеасаблівы бізнес. Што тут яшчэ можна дадаць? Раней казалі — свет выратуе прыгажосць. Зараз часам хочацца спытаць: а ці можа быць паратункам тое, што прадаецца ў прамым і пераносным сэнсе направа і налева?..

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«ГАЛОЎНАЕ, КАБ ЦАЊІ НЕ ТОЛЬКІ ЗА ЗНЕСНАСЦЬ»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— **Іншымі словамі, канкурэнцыя не вышэй за жаданне сябраваць і будаваць добрыя стасункі з іншымі канкурсанткамі?**

— Сама асабіста ехала на конкурс з жаданнем пазнаёміцца з новымі людзьмі і пасябраваць з імі. Хоць, безумоўна, мелася і жаданне паказаць сябе. Для фіналу са шматлікіх прэтэндэнтак адабралі найлепшых дзяўчат. І гэта адчувалася па іх размовах, па тым, як яны ставіліся да іншых канкурсантак. Я не адчувала канкурэнцыі. Ды і вырашала ўсё прафесійнае журы.

— **Пад адным матэрыялам пра вас сустрэла каментарый, быццам у дзяўчыны зусім не беларуская знешнасць...**

— Упершыню пачула такі водгук і, магчыма, гэта дасць мне глебу для роздумаў. Але ў маёй сям'і ўсе беларусы. Бацька бландзін з блакітнымі вачамі, а вось мама цёмнавалосая і ў яе карыя вочы. І знешнасцю я падобная на яе. Зразумела, што асабліва за мяжой вобраз беларускі прадстаўляюць сабе стэрэатыпна — светлыя валасы, блакітныя вочы... Але азірніцеся навокал і вы ўбачыце, наколькі мы ўсе непадобныя адзін на аднаго. І ў нашай унікальнасці і крыецца сапраўдная прыгажосць.

— **Калі гаварыць пра «Міс Беларусь» з пазіцыі, што не толькі знешняя прыгажосць характарызуе сапраўдную асобу, то дзяўчыну, годную такога тытула, як можна ахарактарызаваць?**

— На мінулым конкурсе два гады таму генеральны дырэктар АНТ Рыгор Кісель адзначыў, што «Міс Беларусь» у першую чаргу павінна быць разумнай, адукаванай, выхаванай дзяўчынай, і толькі потым сваю ролю адыгрывае прыгажосць. З такім меркаваннем я цалкам згодная. Гэта свайго роду формула для тых дзяўчат, якія мараць патрапіць на конкурс. Але з кожным годам дадаецца і нейкая новая нотка, напрыклад, сёлета ёю стала тэма беларускасці. У нас актыўна адраджаюцца нацыянальная культура, інтарэс да роднай мовы. І «Міс Беларусь» павінна добра ведаць гісторыю сваёй краіны, мову... Таксама я за натуральную прыгажосць. На мой погляд, дзяўчаты, якія прадстаўляюць краіну, павінны быць натуральнымі. Я не прыхільнік нават нарошчаных пазногцяў, валасоў і гэтак далей. Мы нараджаемся ўнікальнымі ад прыроды, таму не бачу сэнсу імкнуцца быць такімі, як усе. Зразумела, варта падтрымліваць форму з дапамогай спорту і здаровага ладу жыцця, за што вам арганізм будзе ўдзячны і ўзнагародзіць здароўем.

— **На конкурсе прыгажосці ў Малайзіі вам давалася саборніца з некаторымі ўжо тытулаванымі прыгажунямі. Наколькі гэта было складана?**

— Я, як чалавек, які заўсёды шукае пазітыў, бачыла вакол сябе добразычлівых людзей. З нас там «выціска-

лі» па максімуме: мы здымаліся ў рэкламе, наведвалі дзіцячыя дамы і прытулкі для састарэлых... Нам было, паверце, не да канкурэнцыі. Зразумела, дзяўчаты з тытуламі адчувалі сябе больш упэўненыя, але кожная з нас годна прадстаўляла сваю краіну.

— **«Я не лічу, быццам адны з нас выйгралі, а іншыя засталіся ў проигрышы.**

Бо два варыянты жыцця пасля конкурсу — надта малы выбар».

— **Вопыт працы ў якасці фотамадэлі ў Парыжы, удзел у маштабных конкурсах прыгажосці неак адбіваюцца на вашай самаацэнцы?**

— Ніколі не задумвалася пра гэта, бо лічу саму сябе звычайнай дзяўчынай. Думаю, кожная можа дабіцца яшчэ большых вырэйшын. Няма мяжы дасканаласці. Усе ж мы ідзем да нейкай мэты ў жыцці. Варта не блытаць мадэляў і канкурсантак, узяць, напрыклад, «Міс Беларусь». Першыя — гэта дзяўчаты-карцінкі, іх мы бачым на подыуме, на фота ў розных часопісах, а другія... Папрацаваўшы ў Парыжы я зразумела, што быць топ-мадэллю — абсалютна не мой варыянт, таму што такая праца патрабуе вялікіх фізічных высілкаў, а мне больш саха не кожная вытрымае... Гэта не мая мара. Займацца мадэльнай справай — хобі, а ў перспектыве я бачу сябе рэалізаванай у нечым больш сур'езным. Мне падабаецца юрыспрудэнцыя. Увогуле, лічу, што права павінен вывучаць кожны чалавек...

— **Калі гаварыць пра ўвагу з боку моцнай паловы, як яе ўспрымаеце?**

— Я не ведаю, ці многія праяўляюць да маёй асобы інтарэс, таму што не прывыкла да мужчынскай увагі. Са мной рэдка здараюцца сітуацыі, каб на вуліцы да мяне падыходзілі і казалі, што я прыгожая. У тых жа сацыяльных сетках мне можа нехта напісаць, аднак сур'эзна ўсё гэта не ўспрымаю. Бо ў мяне ёсць малады чалавек, і ён мой ідэал мужчыны. З ім мы духоўна блізкія людзі. Нам добра і камфортна разам, і такога ўзаемаразумення я яшчэ не адчувала. Увогуле, калі казаць, што для мяне важна ў стаўленні іншых да сябе, то самае галоўнае, каб мяне цанілі не за знешнасць. На жаль, апошнім часам мы часта сутыкаемся са стэрэатыпам, быццам прыгожыя дзяўчаты неразумныя, распусныя і гэтак далей. Я, напрыклад, проста пазбягаю зносін з тымі, хто з'яўляецца прыхільнікам такой распаўсюджанай пазіцыі.

— **Дастаеўскі сказаў, што свет уратуецца прыгажосцю, маючы на ўвазе ўнутранае хараство. Ці падзяляеце такое меркаванне?**

— Калі б у мяне была магчымасць з дапамогай прыгажосці спыніць войны, тэрарызм ва ўсім свеце, то я абавязкова імкнулася б ёю скарыстацца.

Алена ДРАПКО. drapko@vziazda.by

ЧЫРВОНКА
 ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ №12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —

Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».

Дырэктар — галоўны рэдактар

КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.

Адказны за выпуск: рэдактар аддзела
Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.
Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».
Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.

e-mail: info@vziazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».

ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008.

Нумар падпісаны ў 19.30 20.07.2016 г.